

РЕШЕНИЕ

№ 7407

гр. София, 04.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 13.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **56** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по жалбата на Я. В. С. чрез пълномощник адв. Т. против отказ на кмета на Столична община по § 9 от ПР на ЗУТ за отмяна на отчуждаването на имот с идентификатор 68134.610.908 (стар пл. № 908), кв. 20, м. „Сухата река-Запад“, обективиран в писмо №СОА23-ГР94-2681/29.11.2023 г. Обосновават се доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, поради противоречие с материалния закон. Оспорват се мотивите на административния орган за недопустимост на искането за прекратяване на отчуждителното производство по § 9, ал. 2 от ПР на ЗУТ с позоваване на формирана сила на пресъдено нещо по адм.д. № 491/1992 г. по описа на Софийския градски съд, ША отделение. Твърди се, че административният орган неправилно е определил предмета на производството по § 9, ал. 2 от ПР на ЗУТ и този на реституционния ЗВСВНОИ по ЗТСУ, ЗПИНМ, ЗБНМ, ЗДИ и ЗС, като приемайки идентичност между двете производства е постановил незаконосъобразен отказ. Излагат се подробни съображения за липсата на идентичност между искането и основанието. Видно от съдебно решение по адм. д. № 491/1992 г. по описа на Софийския градски съд, предмет на делото е бил отказът на кмета на Столична община за отмяна на отчуждаване на ПИ 908 на основание ЗВСВНОИ по ЗТСУ и др. закони, като съдът е отменил частично отчуждаването (без частта от ПИ 908, попадащ в обхвата на улица) именно на основание на този реституционен закон. Налице е разлика между искането и основанието по настоящото административно производство

и приключилото такова с решение по адм.д. №491/1992 г., поради което не може да се приеме наличие на основание за отвод от произнасяне на административния орган по повод формирана сила на пресъдено нещо. По тези съображения се претендира отмяна на оспорения отказ и присъждане на сторените в производството разноски.

Ответникът Кмета на Столична община, чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост, алтернативно за неоснователност на жалбата по съображения подробно изложени в съпроводителното писмо и в депозираните по делото писмени бележки. Недопустимостта на жалбата се основава на липсата на годен предмет за отмяна, тъй като производство е довършено от съда с влязло в сила решение от 07.05.1993 г., т.е. не е налице висяща процедура по реда на глава пета от ЗТСУ (отм.), за да бъде приложен § 9 от ПР на ЗТСУ. Това от своя страна води до липсата на правен интерес. По отношение на основателността на жалбата се излагат съображения за наличието на идентичност между производството по § 9 от ПР на ЗУТ с производството по ЗВСВНОИ по ЗТСУ и др. закони. Настъпването на правните последици и от двете производства е едно и също - връщане на собствеността в патримониума на бившия собственик. Фактът, че наследодателят се е възползвал от правната възможност за възстановяване на собствеността по реда на чл. 1 от ЗВСВНОИ по ЗТСУ и др. закони и това искане е уважено, независимо в какъв обем и заповедта за обезщетение е отменена, то липсва годна процедура, която да е предмет на § 9 от ПР на ЗУТ. Претендира отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Въз основа на събраните по делото писмени доказателства, настоящият съдебен състав приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по издаване на оспорения административен акт е образувано по заявление вх. № СИС23-ГР94-317/13.11.2023 г. на Я. В. С. с искане за отмяна на отчуждаването по реда на § 9 от ЗУТ на УПИ VIII-908, кв. 20, м. „Суха река-Ботевградско шосе“, имот с идентификатор 68134.610.908. Представени са писмени доказателства.

Установено е, че със заповед № РД-40-1701/28.12.1988 г. на Председателя на ИК на СГНС по отчуждителна преписка ДИ-3161/1988 г., на основание чл. 95 и чл. 98 от ЗТСУ (отм.) е отчужден имот с пл. № 908, кв. 18а, м. „Ботевградско шосе“, находящ се на [улица], в полза на държавата за блок 222, 223 и 224 както и част от улица - част от трасето на „Първа задгарова артерия“. Имотът е собственост на В. Я. С..

Със заповед № РД-41-629/12.03.1990 г. на председателя на ИК на СНС, на основание чл. 100 от ЗТСУ (отм.) са определени в обезщетение два апартамента за нуждите на синовете на В. Я. С. - Л. В. С. и Я. В. С..

Велико Я. С. е подал искане за отмяна на отчуждаването по реда на ЗВСВНОИ по ЗТСУ и др. закони. Със заповед № РД-54-80/27.08.1992 г. кметът на Столична голяма община е постановил отказ по така депозираното искане.

С решение от 07.05.1993 г., постановено по адм. д. № 491/1992 г. Софийският градски съд е отменил отказа на кмета на Столична голяма община под № РД-54-80/27.08.1992 г. за възстановяване на собствеността на имот пл. № 908 от кв. 18а1 м. „Ботевградско шосе“; отменил е заповед № РД-41-629/12.03.1990 г. на председателя на ИК на СНС по чл. 100 от ЗТСУ и е възстановил собствеността на В. Я. С. върху останалата част без улицата на имот пл. №908 от кв. 18а, м. „Ботевградско шосе“ на [улица], на

основание чл. 1 от ЗВСВНОИ по ЗТСУ и др. закони, като жалбата е отхвърлена в останалата ѝ част.

Въз основа на тези констатации административният орган е постановил оспорения отказ. От правна страна същият е мотивиран с силата на пресъдено нещо на съдебното решение от 07.05.1993 г., постановено по адм. д. № 491/1992 г. по описа на Софийския градски съд и принципа за стабилитета му застъпен в ГПК, който изключва последващото произнасяне на административния орган.

С оглед така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадени в срок, срещу индивидуален административен акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред.

Неоснователни са доводите на пълномощника на ответника за процесуална недопустимост на жалбата поради липсата на годен предмет за отмяна, тъй като производство е довършено от съда с влязло в сила решение от 07.05.1993 г., т.е. не е налице висяща процедура по реда на глава пета от ЗТСУ (отм.), за да бъде приложен § 9 от ПР на ЗТСУ.

Противно на това твърдение, не само че е налице годен предмет за оспорване, а именно: отказ на кмета на Столична община, обективиран в писмо №СОА23-ГР94-2681/29.11.2023 г., по депозирано от Я. В. С. заявление, но е налице и правен интерес по отношение на оспорвания, доколкото заявеното от него искане за отмяна на отчуждаване на собствения му имот пл. № 908 не е удовлетворено. Наличието или липсата на висяща процедура по реда на глава пета от ЗТСУ (отм.), за да бъде приложен § 9 от ПР на ЗТСУ не е основание за недопустимост на жалбата. Висящността, респ. липсата на висящност на процедурата по ЗТСУ е относима към съществуването на спора и е основание за основателност, респ. за неоснователност на жалбата.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

С оглед обхвата на проверката по чл. 146 от АПК следва да се отбележи, че оспореният отказ е издаден от кмета на Столична община, съобразно установената в закона компетентност и в предвидената писмена форма и съдържание, поради което спрямо същият не са налице отменителните основания на чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК.

Съществен елемент от законосъобразността на един административен акт е спазването на разписаните процесуални правила при неговото издаване. В конкретния случай в специалния закон липсва регламентирана процедура за произнасяне на административния орган по депозирани искания за отмяна на отчуждаване, поради което и приложими към това производство са общите правила установени в АПК. В настоящия случай в хода на административното производство по издаване на оспорения отказ са допуснати съществени нарушения на чл. 35 и чл. 36 от АПК изразяващи се в това, че административният орган не е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая и не е събрал служебно всички необходими и относими писмени доказателства. Тези съществени нарушения на процесуалните правила от своя страна са довели и до неправилно прилагане на материалния закон.

Депозираното от Я. В. С. заявление вх. № СИС23-ГР94-317/13.11.2023 г. е с искане за отмяна на отчуждаването по реда на § 9 от ЗУТ на УПИ VIII-908, кв. 20, м. „Суха река-Ботевградско шосе“ на имот с идентификатор 68134.610.908. Към същото е приложена обяснителна записка, в която е посочено, че искането се отнася до частта от стар ПИ 908 от кв. 18а по плана на [населено място], м. „Ботевградско шосе“,

попадаща в обхвата на „Първа задгарова артерия“ по ЗРП, одобрен със заповед №РД-50-00-136/11.04.1983 г. на главния архитект на София, която част от стар ПИ 908 към настоящия момент попада в обхвата на ПИ с идентификатор 68134.6102151 от КККР на [населено място].

При несъобразяване с така заявения от заинтересованото лице предмет на процедурата по § 9, ал. 2 от ПР на ЗУТ, в оспорения отказ административният орган се е произнесъл по отношение на целия имот стар ПИ 908 от кв. 18а по плана на [населено място], м. „Ботевградско шосе“. Липсва произнасяне конкретно по отношение на частта от стар ПИ 908 от кв. 18а по плана на [населено място], м. „Ботевградско шосе“, попадаща в обхвата на „Първа задгарова артерия“ по ЗРП, одобрен със заповед №РД-50-00-136/11.04.1983 г. на главния архитект на София, така както е посочено в сезирация го документ.

От правна страна, оспореният отказ е мотивиран със силата на пресъдено нещо на съдебното решение от 07.05.1993 г., постановено по адм. д. № 491/1992 г. по описа на Софийски градски съд и принципа за стабилитета му застъпен в ГПК, който изключва последващото произнасяне на административния орган.

Съгласно чл. 298, ал. 1 от ГПК, всяко съдебно решение влиза в сила между същите страни, за същото искане и на същото основание. В чл. 299, ал. 1 от ГПК се съдържа императивна забрана спор, разрешен с влязло в сила решение, да бъде пререшаван, а съгласно чл. 297 от ГПК, влязлото в сила решение е задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България. Отвод поради формирана сила на пресъдено нещо е възможен единствено при съвпадане на обективните и субективните предели на силата на пресъдено нещо - предметът и старините на делото, по което силата на пресъдено нещо е формирана. Предметът е спорното материално право, въведено като предмет на делото чрез иска, очертано от неговите елементи и основание и потвърдено или отречено със съдебното решение. Страните са противопоставените в процеса субекти и техните правоприемници. Следователно, за да има формирана сила на пресъдено нещо, която да е пречка за ново произнасяне от страна на административния орган, трябва да е налице пълна идентичност между предмета и страните в разгледания по адм. д. №491/1992 г. по описа на Софийския градски съд правен спор и очертаните в заявлението вх. № СИС23-ГР94-317/13.11.2023 г. предмет, основание и страни.

По делото не е приложен препис от сезиращата съда жалба, по която е образувано адм. д. № 491/1992 г. по описа на Софийски градски съд, но видно от приложения по делото препис от решението, с което това производство е приключило, налице е произнасяне от съда за възстановяване на собствеността на В. Я. С. върху останалата част, без улицата, на имот пл. №908 от кв. 18а, м. „Ботевградско шосе“ на [улица], на основание чл. 1 от ЗВСВНОИ по ЗТСУ и др. закони, като жалбата е отхвърлена в останалата ѝ част. Така формулиран диспозитива на решението („... част, без улицата, ...“), който именно формира силата на пресъдено нещо, дава основание да се заключи, че от произнасянето на съда е изключена частта от стар ПИ 908 от кв. 18а по плана на [населено място], м. „Ботевградско шосе“, попадаща в обхвата на „Първа задгарова артерия“ по ЗРП, одобрен със заповед №РД-50-00-136/11.04.1983 г. на главния архитект на София, която е предмет на депозираното от Я. В. С. заявление вх. № СИС23-ГР94-317/13.11.2023 г. Следователно, не е налице идентитет между предмета на съдебното производство и предмета на административната процедура, приключила с постановяване на оспорения отказ. Постоянна и непротиворечива е

съдебната практика, че нормата на § 9, ал. 2 от ПР на ЗУТ не приповтаря нормите на реституционния закон ЗВСВНОИ по ЗТСУ и др. закони, а въвежда самостоятелно основание и то е за прекратяване на неприключило отчуждително производство, а не за възстановяване на собствеността върху отчужден имот по приключило отчуждително производство. Следователно, не е налице и идентичност между основанието по приключилото съдебно производство и по новообразуваното административно такова, което изключва възможността административният орган да се позове на отвод за сила на пресъдено нещо, което той е сторил в оспорения отказ.

Както вече бе посочено депозираното от Я. В. С. заявление вх. № СИС23-ГР94-317/13.11.2023 г. е с искане за отмяна на отчуждаването по реда на § 9 от ЗУТ на частта от стар ПИ 908 от кв. 18а по плана на [населено място], м. „Ботевградско шосе“, попадаща в обхвата на „Първа задгарова артерия“ по ЗРП, одобрен със заповед №РД-50-00-136/11.04.1983 г. на главния архитект на София. Визираната норма установява две хипотези на отмяна на отчуждаването, съответно в ал. 1 и ал. 2 на § 9 от ПР на ЗУТ, като всяка една от тях посочва кои са относимите за приложението й обстоятелства, които следва да бъдат предмет на установяване за прилагане на правните възможности, посочени в тях. Видно от съдържанието на нормата общото за двете хипотези е започнало, но неприключено при действието на ЗТСУ, отчуждително производство и неизплащане на обезщетение. В първата хипотеза - тази на ал. 1 е налице издадена заповед за отчуждаване, обезщетението не е изплатено, но имотът е завзет до 30 октомври 1998 г. В този случай правоимащите могат да искат приключване на производството чрез определяне и заплащане на обезщетението за отчуждения имот по ЗТСУ (отм.), респ. чл. 102 ЗС. В хипотезата на ал. 2 на § 9 ПР ЗУТ, производството е започнало със заповед за отчуждаване, обезщетението е определено, но не е изплатено и имотът не е завзет от общината, т. е. фактическата власт все още се упражнява от собственика. В тази хипотеза последният има право да иска издаване на заповед за прекратяване на административното производство по отчуждаване.

Изложените от административния орган мотиви за постановяване на оспорения отказ, както вече бе посочено, се свеждат единствено до позоваване на отвод на формирана сила на пресъдено нещото, липсата на която вече бе констатирана в мотивите на настоящото съдебно решение. Липсва произнасяне от страна на административния орган по отношение на хипотезите на § 9 от ПР на ЗУТ, въз основа на установените в хода на административното производство факти и обстоятелства.

Това налага отмяна на отказа като незаконосъобразен, постановен при съществено нарушение на административно производствените правила и материално правните разпоредби на закона. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК делото следва да се върне като преписка на кмета на Столична община за ново произнасяне по депозираното от Я. В. С. заявление вх. № СИС23-ГР94-317/13.11.2023 г. с искане за отмяна на отчуждаването по реда на § 9 от ЗУТ на частта от стар ПИ 908 от кв. 18а по плана на [населено място], м. „Ботевградско шосе“, попадаща в обхвата на „Първа задгарова артерия“ по ЗРП, одобрен със заповед №РД-50-00-136/11.04.1983 г. на главния архитект на София.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК съвременно направеното искане от страна на пълномощника на оспорващия за присъждане на разноски следва да бъде уважено в размер на 1260 лева, от които 10 лева - държавна

такса и 1250 лева - адвокатско възнаграждение, заплатено в брой при подписване на договор за правна защита и съдействие от 15.12.2023 г.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Я. В. С. чрез пълномощник адв. Т. отказ на кмета на Столична община по § 9 от ПР на ЗУТ за отмяна на отчуждаването на имот с идентификатор 68134.610.908 (стар пл. № 908), кв. 20, м. „Сухата река-Запад“, обективизиран в писмо №СОА23-ГР94-2681/29.11.2023 г.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на Столична община за произнасяне по депозираното от Я. В. С. заявление вх. № СИС23-ГР94-317/13.11.2023 г. с искане за отмяна на отчуждаването по реда на § 9 от ЗУТ на частта от стар ПИ 908 от кв. 18а по плана на [населено място], м. „Ботевградско шосе“, попадаща в обхвата на „Първа задгарова артерия“ по ЗРП, одобрен със заповед №РД-50-00-136/11.04.1983 г. на главния архитект на София, съобразно мотивите на настоящото решение в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Я. В. С. разноски по делото в размер на 1260 /хиляда двеста и / лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: